

SANDRA CANO

Membre de la Comissió Política Nacional de Progressistes-SDP

Siguem seriosos, defensem l'esperança

L'Andorra que va sortir al carrer és la que pateix les conseqüències d'un mal govern que no s'escolta el ciutadà

El 17 de desembre a les 20.30 va quedar abastament demostrat mitjançant una concentració ciutadana que alguna cosa en aquest país es fa malament. No era una reunió convocada en un edifici públic (pagat per tots nosaltres) ni en una sala confortable. Tampoc no es repartien canapès i copeta de cava en acabar l'acte convocat.

Era a peu dret, al carrer i amb el fred que en aquestes dates acompanya els vespres. Hi ha qui diu que hi havia 900 persones, altres 1.000, i els que més l'han encertat diuen que érem al voltant de 1.500 persones. I molts no van poder anar-hi perquè havien de treballar o conciliar la vida familiar.

El que sí que es va veure és

molta gent i diversitat. Transversalitat en definitiva.

Hi havia coincidència en el rebuig de la modificació de la llei laboral. Però també es sentia un clam universal per part dels assistents en el rebuig a un Govern distant i apartat de la ciutadania, que després de quasi vuit anys governant amb majoria absoluta, s'ha allunyat cada vegada més dels ciutadans i de les ciutadanes.

El govern que es pretenia dels millors ha permès, ha facilitat, que hi hagi una fractura social important que aboca una part important de la població a anar a pitjor.

L'altra Andorra va sortir al

carrer, la que viu el dia a dia real, la que vol una vida digna. La que pateix les conseqüències de les decisions polítiques d'un mal govern que no els vol escoltar.

Perquè fer política, segons el meu entendre, és defensar els interessos dels ciutadans tot evitant les fractures socials, és ser responsable i previsor, ser conciliador i escoltar. El que no és fer política és crear problemes on no n'hi hauria d'haver.

Hi ha qui s'ha permès dir que no hi havia un referent clar...

Però el que sí que va quedar clar és que la majoria del Consell General no sempre té la raó.

Per això convé recuperar, la

primavera vinent, un govern competent, que prioritzi el treball, la cultura, la sanitat, l'educació i el respecte mutu.

Aquesta és la nostra esperança i per això treballem seriosament, amb l'objectiu de fer-la realitat.

Una cosa és la política i una altra de ben diferent el politiqueig. Penso que el politiqueig ha estat en plena activitat aquest final d'any amb les declaracions televisades d'Antoni Martí.

Ja n'hi ha prou de politiqueig pensant que les ciutadanes i ciutadans són estúpids. La ciutadania és la que pateix les decisions polítiques, siguin bones o siguin dolentes... i té memòria.